

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Patriarchæ & Capitulo Antiochenis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

Nec credas excellentiæ regiæ aliquid deperire si Regi Regum, qui aufert spiritum Principum & in regno Cypri te secularibus prætulit, sua jura conservans, ecclesiastica non usurpes, quæ ipsi Domino specialiter ascribuntur. Datum Laterani Idibus Ianuarij, pontificatus nostri anno decimoquinto.

EPISCOPO, ET PRIORI
sancti Petri, & Archidiacono
Matisconensibus.

Epist. 205.
Scribitur pro
Decano Divio-
nensi.
Vide supra epist.
203.

AD audientiam nostram dilecto filio I. Decano Christianitatis Divionensis significante pervenit quod nonnulli Iudæi Eduensis, Lingonensis, & Cabilonensis diocesum super quibusdam debitis, si de iustionibus, & rebus aliis ipsum in seculari foro convenire nituntur, quamquam paratus existat coram ecclesiastico iudice stare juri. Quocirca discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus, si est ita, dictum Decanum non permittatis super hoc ulterius molestari, quamdiu paratus fuerit in foro ecclesiastico respondere. Quod si non omnes &c. tu, frater Episcopo, cum eorum altero &c. Tu denique, frater Episcopo, super te ipso &c. Datum Laterani xi v. Kalend. Februarij, pontificatus nostri anno decimoquinto.

CAPITULO NICOSIENSI.

Epist. 206.
Ejusdem argu-
menti cum epi-
stola 204.

SI carnale conjugium liberas exigit contrahentium voluntates, & personis ad contrahendum legitimis absoluti consensus non est interdicta libertas, durum nimis est & absurdum ut Ecclesia non suo sed alieno iudicio contrahat, & spiritalis contractus conjugij ex arbitrio pendeat laicali. Sanè, sicut accepimus ex litteris venerabilis fratris nostri Patriarchæ Ierosolymitani apostolicæ sedis Legati, cum tractaretis de præficiendo vobis aliquo in pastorem, in duos unanimiter convenistis, carissimo in Christo filio nostro illustri Regi Cypri primitus nominandos; ut quem ipse prius de illis duobus eligeret, præficeretis vobis in præfulem electione solemnem. Sed cum hoc canonicis obviet institutis & ecclesiasticæ sit contrarium libertati, idem Patriarcha electionem quam sub tali forma de vestræ Thesaurario Ecclesiæ celebrastis, non personæ, sed electionis vitio, auctoritate nostra irritam nuntiavit. Ceterum et si pœnam merueritis, cum super hoc non sitis immunes à culpa, quos nequit hujusmodi corruptelæ non consuetudinis antiq̃uitas excusare, nos tamen de benignita-

te sedis apostolicæ agentes vobiscum misericorditer in hac parte, universitati vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus convenientes in unum, & sancti spiritus gratia, sicut moris est, invocata, in patrem & Episcopum animarum vestrarum vobis personam canonicè ac concorditer eligatis, quæ prodesse valeat & præesse, per cujus circumspectionem providam & providentiam circumspectam Nicosiensi Ecclesiæ, præveniente divina gratia & sequente, salubriter valeat in spiritalibus & temporalibus gubernari, cujus electionem, si vestris volueritis parere laboribus & expensis, memorato Patriarchæ ac venerabilibus fratribus nostris Cæsariensi Archiepiscopo & Episcopo Acconensi, quibus super hoc vices nostras committimus, præsentare curetis, ut ipsi, remoto appellationis obstaculo, confirmet vel infirmet eandem, secundum quod de jure fuerit faciendum. Datum Laterani xvii. Kal. Februarij, pontificatus nostri anno decimoquinto.

In eandem modum scriptum est super hoc eisdem usque temporalibus gubernari. Ideoque fraternitati vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus cum prædictum Capitulum electionem prædictam vobis curaverint præsentare, vos auctoritate nostra sublato appellationis obstaculo confirmetis vel infirmetis eandem, secundum quod de jure fuerit faciendum. Quod si non omnes &c. duo vestrum &c. Vos denique, fratres Patriarcha, Archiepiscopo, & Episcopo, super vobis ipsis &c. Datum ut supra.

PATRIARCHÆ
& Capitulo Antiocheni.

QUANTO Antiochena Ecclesia majori Domino disponente, præminet dignitate, tanto vobis est sollicitus providendum ne fieri contingat aliquid in eadem quod alicujus pravitatis exemplo mentes possit corrumpere subditorum, qui ea que vident fieri à majoribus facile solent trahere in exemplum. Ad nostram siquidem audientiam noveritis pervenisse quod cum aliquis eligitur in Abbatem Ecclesiæ sancti Pauli, vos occasione confirmationis, procuracionem extorquetis ab ea trecentorum Byzantiorum valentiam excedentem. Cum igitur id canonicam non sapiat puritatem, universitati vestræ auctoritate præsentium districtius inhibemus ne procuracionem hujusmodi, nisi vobis aliàs debeat, occasione hujusmodi exigere de cetero ullat-

nus præsumatis. Tu denique, frater Patriarcha, super te ipso &c. Datum Laterani xviij. Kal. Februarij, pontificatus nostri anno decimoquinto.

ILLVSTRI REGI CYPRI.

Quantum expediat ut tibi & carissimo in Christo filio nostro Regi Hierosolymitano illustri, aliis Principibus & Baronibus in ultramarinis partibus constitutis sit in Domino cor unum & anima una, ipsa docere te potest circumfremetis barbariæ multitudo, & innumerorum etiam Regum ac populorum exempla, qui leguntur illis succubuisse divisi quibus poterant restituisse conjuncti. Licet in hac parte nequaquam exemplis egeas peregrinis, utpote qui manifestè cognoscis quòd inter cetera peccata populi Christiani, quibus exigentibus gentes in hereditatem Domini venientes templum Domini, quod non absque dolore recolimus, polluerunt, plurimum nocuit discordia & contentio quæ super Principes & magnates ibi consistentes effusa eos fecit in invio aberrare, dum proprias persequentes injurias, injuriarum obliti sunt crucifixi, & per adinventionum suarum malitias divinæ majestatis oculos provocantes, illo meruerunt spoliari thesauro in quo solo Apostolus gloriatur, cruce videlicet Domini Iesu Christi. Si enim mandata Domini attendentes in unitatis vinculo perstitissent, facta fuisset eorum pax juxta verbum propheticum sicut flumen. Sed dum vir non curat parcere fratri suo, dum unusquisque carnem sui brachij devorat, dum transgrediuntur leges fœdere dissipato, terram maledictio devoravit, & habitatoribus ipsius peccantibus, homines pauci relicti sunt in eadem, coram quibus regionem ipsorum devorant alieni; meritòque timendum est ne in iis omnibus nondum sit Domini furor aversus, sed adhuc manus divinæ ultionis extenta, cum populus ad percutientem se necdum plenè redierit, sed quasi hostis desit, converterit in se manus, ibique Christianus Christianum captivare non dubitet ubi tot Principes aliique fideles sua pro defensione nominis Christiani corpora tradiderunt, immo etiam ubi ipse Christus pro nobis tradidit semetipsum. Ecce enim tu ipse, qui eò devotius teneris Regi militare cœlesti quò idem tibi majorem contulit potestatem, dilectum filium nobilem virum O. consanguineum dicti Regis & quosdam alios vassallos ejusdem, qui Saracenis eos armatis ac igne urgentibus, ad

terram tuam quasi tutum Christiani populi receptaculum confugerunt, carcerali custodia, sicut accepimus, mancipasti, & spreto nomine Christi, quod invocatum est super eos, ipsos tractari facis adeo inhumanè ut eis nil videatur prodesse quòd effugerint sævitiam barbarorum. Quin immo ipsis ad cumulum doloris accedit, & eorum pœnas hoc ipsum non modicum exacerbat, quòd ibi repererunt supplicium ubi refugium debuerant invenisse. Ad hæc, regnum ipsius, homines suos, qui sibi rebelles existunt, contra eum, ut dicitur, manutenendo, perturbas, divinæ legi obviare non metuens, qua quisque id alij facere quod ipse sibi nollet fieri prohibetur. Quia igitur per hoc inter te ac ipsum Regem grave posset non sine populi Christiani periculo & jactura scandalum generari, serenitatem tuam monemus, rogamus, & exhortamur in Domino, tibi que in remissionem injungimus peccatorum, quatenus dictum O. & alios Regis memorati vassallos, quos licet non generatio carnis, baptismi tamen regeneratio efficit tibi fratres, ob reverentiam beati Petri & nostram, immo potius ob ipsius Christi timorem pariter & amorem, à quo nomen tecum accipere meruerunt, liberos abire permittens, ipsius Regis hominibus nullum contra eum impendas auxilium vel favorem, quin immo potenter assistas eidem ad jura sua contra perturbatores indebitos defendenda; ut idem ad tuam per hoc amicitiam provocatus, non odiis tecum teneatur contendere, sed obsequiis, ex quibus utique fructus temporales provenire poterunt & æterni. Taliter autem apostolicum audire cures & exaudire mandatum ut te tamquam obedientiæ filium caritatis brachiis fortius amplexantes, preces tuas, si quas aliquando nobis duxeris porrigendas, admittere meritò teneamur. Datum Laterani viij. Idus Januarij, pontificatus nostri anno decimoquino.

MAGISTRO ET FRATRIBVS militiæ Templi.

Quantum expediat ut vobis & carissimo in Christo filio nostro Regi Hierosolymitano illustri aliisque Principibus &c. usque alieni. Ne igitur vobis in vos ipsos divisis terra eadem, quod absit, amplius defoletur, universitatem vestram monemus, rogamus, & exhortamur in Domino, & per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus Regi prædicto contra quoslibet regni sui perturbatores

V V u u ij

Epist. 108. V. à Christianorum oppugnatione deficiat.

Epist. 109. Ne quod non gatur per nos immutetur dicitur.

Epist. 109. De eadem re.